

der den kolde krig. Og hr. Holger K. Nielsen er i sin udenrigspolitiske tænkning ikke kommet meget længere end dengang.

Kl. 13.20

Lad mig slutte med at sige, at jeg ser en række områder for udbygning af forholdet mellem EU og USA. Vi skal være fælles om at styrke samarbejdet om terrorbekæmpelse. Vi skal styrke samarbejdet om global sikkerhed ved at træffe beslutning om en ny NATO-udvidelse ved at forbedre forholdet til Rusland. Det kan vi gøre sammen med USA.

Vi kan samarbejde om mere frihandel i verden, og endelig skal vi samarbejde om en bæredygtig, global udvikling og arbejde på at få en global aftale om det på Johannesburgtopmødet til september. Det kan vi, og det bør vi samarbejde med amerikanerne om.

Så lad mig afslutte med et svar. Hr. Holger K. Nielsen stillede i sin forespørgsel spørgsmålet: Hvordan vil regeringen håndtere konflikter på en række områder mellem Europa og USA? Svaret er givet i det forslag til vedtagelse, der bliver vedtaget om et øjeblik. Svaret er nemlig: Gennem forhandling og dialog. Det er glædeligt, at et bredt flertal står bag dét. Det er et klart svar på en uklar forespørgsel.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Der bliver nu en række korte bemærkninger, men anden runde kan først indledes, efter at begge ministre har svaret.

(Kort bemærkning).

Jeppé Kofod (S):

Det var sandelig en stor statsmand, vi hørte tale for et øjeblik siden i besvarelsen af den her forespørgsel; det må man virkelig sige.

Jeg synes, det er interessant, at statsministeren nu siger, at man vil lægge sig på den europæiske fælleslinje i forhold til Melleømsten. Så må vi tage statsministeren på ordet og tro på, at det er den vej, regeringen vil gå.

Vi er alle sammen enige om, at vi også skal bekæmpe selvmordsbomber og terrorisme mod uskyldige civile. Det er klart, og det er der ingen uenighed om. Men det, som statsministeren sagde på pressemødet, var jo i forbindelse med de israelske styrkers indrykning i palæstinensiske landsbyer, hvor statsministeren sagde, at det er forståeligt og forklarligt, at man forsvare sig mod selvmordsbomber. Det kan jo kun betyde, at den måde, man gør det på, er forståelig og forklarlig, hvor bl.a. det spanske EU-formand-

skab jo tager afstand fra den måde, som Israel forsøger at bekæmpe selvmordsbombere på.

Så må man også sige i forhold til forslaget til vedtagelse, at det da ikke er så mærkeligt, at Socialdemokratiet er med i den vedtagelse. Der står klart og tydeligt, og man må jo citere fra vedtagelsen, at det er vigtigere, at Danmark som EU-formandskabsland arbejder for at øge Europas internationale indflydelse...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det er ikke anden runde, men kun korte bemærkninger. Så der er kun 1 minut, og det er for længst gået.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at de bemærkninger, som statsministeren kom med til hr. Jeppé Kofod, jo viser, hvad det er for en tak, Socialdemokratiet får, hvis Socialdemokratiet lægger mandater til regeringens udenrigspolitik. Så er kvitteringen fra statsministeren en håntale imod den socialdemokratiske ordfører. Min opfordring er, at man tænker over det problem.

Så vil jeg gerne sige statsministeren meget tak for, at han så grundigt har fulgt Enhedslistens årsmøde og den debat, der har været dér, hvor vi bl.a. vedtog, at der skal lægges et maksimalt pres på den israelske besættelsesmagt også via EU.

Statsministeren har jo ret i, at man ikke altid skal bruge fodnoter. Fodnoter er en god ting, men lige netop i den her sammenhæng anvendte statsministeren det redskab på en uheldig måde.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg er enig med dem, der har sagt, at det ikke er en statsminister værdig at prøve at fastholde bred enighed om udenrigspolitikken med sådan en gang hånlige og forvrængede bemærkninger.

Statsministeren vedkendte sig, at en fælles-europæisk udenrigspolitik var en god målsætning, og det er det, vi stemmer igennem om lidt. Derfor vil jeg godt have præciseret af statsministeren: 1) vi skal presse USA for at få ratificeret Kyoto, og 2) vi skal have forpligtende ikke-spredningsaftaler for masseødelæggelsesvåben så langt som muligt. Det skal vi presse USA til. Vi skal have forpligtende nedrustningsaftaler så langt som muligt. Det skal vi presse USA til. Vi skal have forståelse i denne verden for, at terror-